

Дорогі друзі!

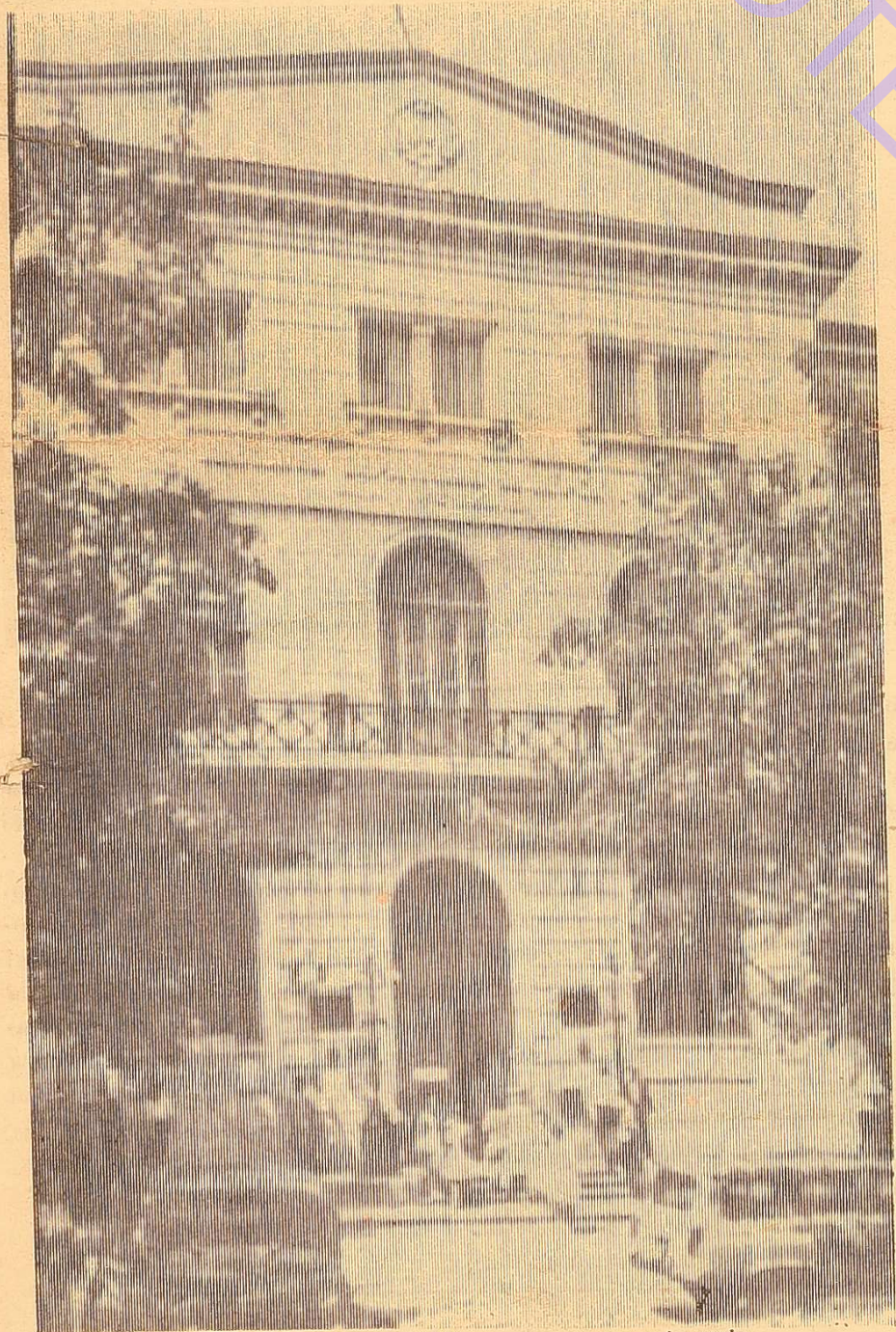
Сьогодні Одеський державний університет імені І. І. Мечникова розпочинає свій 98-й навчальний рік. Знову гостинно розчинені двері аудиторій, бібліотек, кабінетів. Заходьте, друзі!

Щороку з цих аудиторій виходить нове поповнення великої армії молодих спеціалістів для радянської економіки та науки. Про значення підготовки висококваліфікованих наукових кадрів яскраво говориться в новій Програмі нашої партії, яку прийняв історичний XXII з'їзд КПРС. Саме вони, молоді науковці, братимуть участь у вирішенні найважливіших проблем в усіх галузях науки. Завдяки їм, прекрасним знавцям своєї справи, наша вітчизняна наука досягла небачених висот. Новим яскравим свідченням успішного розвитку радянської науки було здійснення легендарного групового польоту в космосі радянських кораблів-спутників, які пілотували громадяни Радянського Союзу майор А. Г. Ніколаєв та підполковник П. Р. Попович.

Ми звертаємось од всіх наших студентів: і дипломантів, і тих, кому залишилось ще вчитись 2—3 роки, і, безперечно, до наших нових учнів і товаришів — першокурсників. Будьмо гідними тих великих і славних традицій, якими пишається наш університет — один з найстаріших вузів країни!

Поздоровляємо всіх викладачів, студентів і співробітників ОДУ з новим навчальним роком, бажаємо великих успіхів у навчанні, праці й особистому житті!

ПАРТКОМ, РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ,
КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ ОДУ.

Біля головного корпусу ОДУ в дні вступних іспитів.

ЗА 2 МІСЯЦІ

Всі студенти істфаку одержали на час літніх канікул бойові завдання: читати лекції, проводити бесіди по матеріалах XXII з'їзду КПРС, XIV з'їзду ВЛКСМ, з питань міжнародного становища, брати активну участь в житті молоді і трудящих міст і сіл, в яких вони відпочиватимуть.

На факультеті була створена спеціальна лекторська група, яка виїжджала з лекціями в районі Одеської області. Біля 60-ти лекцій про міжнародне становище та по матеріалах XXII з'їзду КПРС прочитав за час літніх канікул студент М. Явний. В. Кравченко читав лекції в Білявці.

Багато студентів-істориків працювало на будівництві гуртожитку. Це — Ю. Варбанець, В. Красильникова, І. Мушта, С. Кузнецова, Ю. Срезовський.

Але серед наших студентів знайшлося і чимало ледарів. Без важливих причин ухилилися від роботи на будівництві гуртожитку: ст. А. Кокушкіна, А. Малах (III курс), А. Колодяжна, Нехороших (4 курс), Є. Фокеев, С. Роктанен (5 курс).

В здоровий і дружній колектив істфаку влилася нова зміна — першокурсники. Це працюючі, старанні дівчата і хлопці, переважно військові. Вже з перших днів перебування в університеті вони активно включилися у факультетське життя. Їх добросовісна праця на будівництві свідчить про те, що вони будуть гідними продовжувачами славних традицій істфаку.

І. УСТИНОВ,
секретар комсомольського бюро.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВОЇ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

23 (722).

Субота, 1 вересня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ЩЕ РАЗ ПОЗДОРОВЛЯЄМО

В цьому році знову поповнилась наша факультетська сім'я. Велика група молодих і завзятих влилась в наш колектив. Адже набір у цьому році збільшився до 135 чоловік. Що ж можна сказати про наших вступників?

Взагалі важко розгадати, якими вони будуть, хто із них буде кращим. Це покаже час. Але мені хочеться поділитися тими враженнями, які справили на мене новачки,

поділитись думками, які виникли після екзаменів та співбесід. Із 135 чоловік, що вступили на I курс, 55 мають стаж більший за 2 роки. Однак, незважаючи на велику перерву в навчанні, вони виявили добрі знання як з профільюючих дисциплін, так і з інших. Добре склали екзамени і Валентина Титова (стаж — 2 роки) і демобілізований воїн Радянської Армії Вячеслав Голубцов (стаж 5 років), і Микола Голембієвський та інші. Серед тих, хто поступав без стажу, краще за всіх складала екзамен Ольга Бібік, яка набрала 25 балів. На жаль, вона єдина. Непогоако склали екзамені Сергій Козицький, Ніна Романча, Віра Ткаченко та інші.

Багато із тих, хто вступив на перший курс фізфаку, — комсомольські активісти, учасники художньої самодіяльності, спортсмени. Про спортсменів Здоровця (I розряд з шахів), С. Козицького (II розряд з настільного тенісу), П. Лошицького (II розряд з легкої атлетики та з шахів) хочеться сказати окремо. Вони вміють, напевне, поєднувати спорт з навчанням. Про це свідчать успішно складені ними екзамені. Особливо приємне враження справили на екзаменаторів своїми продуманими і змістовними відповідями і скромною поведінкою С. Козицький.

Взагалі всі наші першокурсники справляють хороше враження. Хочеться лише, щоб вони зрозуміли, що звання студента не тільки дає певні права, але й багато до чого зобов'язує.

Ще раз поздоровляю наших першокурсників з вступом до університету, з першим студентським навчальним роком і бажаю великих успіхів у навчанні!

В. БАЛАН,
секретар комсомольського
бюро фізфаку.

У цьому номері:

ПРО НАШЕ
НОВЕ
ПОПОВНЕННЯ
— 1 стр.

До історії
рідного універси-
тету — 2 стор.

Студентське
літо — 3-4 стор.

НАШІ ПЕРШОКУРСНИКИ!

Єдиний в країні причорноморський університет вперше крокує до свого славного ювілею — сторіччя. Причепурилися учбові корпуси, появилися нові факультети, лабораторії.

Дбає університет і про своє поповнення. Успішно пройшов в цьому році набір на загальнонаукові факультети в Одесі та Миколаєві. Щойно закінчився набір на денне та вечірнє навчання. Більше, ніж в минулому році прийнято істориків (40 осіб), географів (50), математиків (175), фізиків (135), філологів (150), біологів (65) і т. д.

Серед зарахованих переважають люди, біографії яких прикрашені двохричним і більше трудовим стажем. Їх 470 з 765. Від 6 до 10 років стажу мають першокурсники В. Сидоренко, В. Яковенко, В. Олійник, Є. Дубина та ін. З числа виробничників багато представників робітничого класу (Ю. Поліщук, Н. Шаповаленко, Н. Сербінова і т. д.), ударників комуністичної праці (Л. Семянцева, Х. Рачко, Л. Шевчук, М. Римар), направлених за комсомольськими путівками (М. Фігурко), відмінників бойової і політичної підготовки (С. Охотський, В. Єрохін, В. Беседа, П. Кушнерук, М. Матвієнко). Приємно, що майже всі демобілізовані, зараховані студентами (70), запеклі спортсмени, часто першорозрядники. Це, наприклад, майбутній філолог В. Іваницький, майбутній хімік Г. Аграманян. 160 абітурієнтів прийшло до нас з колгоспного села. Це і рядові колгоспники (Л. Куртова, М. Бужор, В. Караташ), і колгоспні механізатори (О. Перехрест), і колгоспний бригадир Б. Хоменко. Добре, як і личить комуністам, склали вступні іспити і стали студентами товариші В. Саранча (істор. ф-т), О. Омельченко (біол. ф-т), В. Євтодьева (ф-т іноз. мов), Т. Торбенко і т. д. Всього ж наша університетська партійна організація поповнилася 34 новими членами і кандидатами в члени КПРС. В комсомольську організацію влилося 659 чоловік.

Приємно відзначити і тих, хто склав всі вступні іспити на «відмінно». Це товариші З. Новікова (5 років стажу), Є. Бровченко, І. Давидова, О. Бібік і т. д.

На хімічному і біологічному факультетах багато осіб, що прийшли до нас з заводських лабораторій (Т. Вовк, М. Ткаченко, Д. Тур), на філологічному і факультеті іноземних мов багато осіб, що вже пригубили до вчительського фаху й палко полюбили вразливі дитячі усмішки.

«До зустрічі в університеті!» — не так давно писала наша університетська багатотиражка. «Великих трудових успіхів за студентською лавою! З новим навчальним роком, дорогі першокурсники!» — говоримо ми сьогодні.

ЧИ ПОТРІБНІ БІЛЕТИ?

Як опитувати студентів на екзаменах: по білетах чи без білетів? На це питання відповідають по-різному. Існують різні думки, погляди. Одні викладачі відстоюють один метод, інші — другий.

В дискусійному порядку ми друкуємо різні за переконаннями думки вчених Московського університету. Сподіваємось, що і викладачі нашого університету побажають висловитись на сторінках газети «За наукові кадри».

Доцент М. Є. НАЙДЬОНОВ:

Студенти погано відвідують лекції. Вони міркують так: є підручники, можна скласти і без лекцій. Коли приймали екзамени по білетах, так і було. Тим більш, якщо екзаменує лектор. Новий метод екзамена — бесіда. Лектор-екзаменатор вивчає, чи слухав студент лекції, що у нього від них залишилось. Під час бесіди також у викладача складається певне вражен-

ня про світогляд студента, він має можливість, нарешті, перевірити себе: чи хороші в нього лекції, що в них слід змінити, додати і т. п.

Мій метод такий. Входить студент, я ставлю йому питання, і од-

За і проти

разу ж зав'язується бесіда. Якщо студент виявляє добрі знання, то йому не потрібно сидіти і готуватися, збирати крихітки знань. Крім того, така бесіда позбавляє недобросовісних студентів можливості користуватися шпаргалками. А техніка шпаргалок, як відомо, зайшла досить далеко.

Професор В. І. АВДІЄВ:

Мені білет не заважає. Для досвідченого викладача не має значення, є білет чи немає. Важливіше інше — екзаменувати не формально. Екзамен повинен бути творчою

бесідою між студентом і викладачем. Викладач вивчає, що засвоїв студент, чого не засвоїв, як допомогти йому засвоїти той чи інший матеріал. Я вимагаю від студента здібностей, розуміння методології, любові до предмета. Якщо студент засвоїв марксистську методологію, добре знайомий з матеріалом, не потрібно ганяти його по дрібних фактах — я не люблю зубрил. Білет же заспокоює студента, ставить його відповідь в юридичні рамки, так би мовити.

Елемент випадковості при білетному методі? Я повторюю, екзамен — це бесіда. А випадковості більш вірогідні при безбілетному опитуванні. У кожного викладача є своя улюблена тема, і студент завчасно знає, що йому потрібно підготувати краще всього.

(«Московский университет»,
№ 38, 1962).

Яка ж оцінка?..

Фотоетюд П. Дутка.

СТОРІНКИ

КАФЕДРА неорганічної хімії належить до числа найстаріших кафедр університету.

В Новоросійському університеті, при його організації в 1865 році, було три кафедри хімії: кафедра чистої хімії, яка об'єднувала неорганічну, органічну, аналітичну, а пізніше й фізичну хімію; кафедра технічної хімії, кафедра агрономічної хімії. Організація кафедр технічної й агрономічної хімії була зумовлена тим, що в середині 19-го ст. поміщицько-кріпосницьке господарство переживало глибоку кризу і не давало прибутку. Крім того, весь час збільшувалося число великих землевласників, особливо іноземців, які поряд із зерновим і тваринницьким господарством створювали різні виробництва по переробці сільськогосподарських продуктів.

Для підготовки необхідних спеціалістів в університетах були засновані відділи агрономічних наук, кафедри технології, технічної хімії, агрохімії. З цим пов'язане і рішення ради університету в 1870 році про відкриття при фізико-математичному факультеті особливо розряду техніко-агрономічних наук.

Кафедру чистої хімії очолив проф. М. М. Соколов, кафедру агрономічної хімії — доктор хімії, доцент Д. М. Абашев, місце завідуючого кафедрою технічної хімії залишалось незаміщеним до 1874 року.

Завідуючий кафедрою чистої хімії М. М. Соколов (1826—1877) був першим професором хімії в університеті. В 1854 р. він закінчив відділення природничих наук філософського факультету Петербурзького університету зі ступенем кандидата філософії і права. В тому ж році був направлений за кордон, де виконав ряд наукових робіт в галузі органічної хімії, кристалографії та мінералогії.

Після повернення на батьківщину М. М. Соколов розгорнув широку науково-педагогічну і громадську діяльність. Наукові інтереси його в цей час в галузі неорганічної хімії були зв'язані з металургією та штучним виготовленням мінералів.

У вересні 1860 р. М. М. Соколов зайняв кафедру в Петербурзькому університеті і читав курс органічної хімії замість Д. І. Менделєєва, який перебував у цей час за кордоном. В 1865 р. М. М. Соколов приїздить до Одеси. За час перебування в Одесі (з 1865 по 1871 рр.) він створив новий центр хімічної науки на півдні нашої країни, доб-

ре обладнав лабораторію і зібрав навколо себе талановиту молодь. Створена Соколовим в університеті лабораторія вважалася однією з кращих лабораторій того часу в Росії. В ній він проводив зі своїми учнями учбову і наукову роботу.

ІСТОРІЯ

Спадкоємцями і вихованцями кафедри М. М. Соколова по університету були відомі вчені — В. В. Марковников, О. А. Веріго, В. М. Петрієв, Є. Ф. Клименко, П. Г. Меліков, С. М. Танатар, М. Д. Зелінський та ін.

Завдяки йому Новоросійський університет (на відміну від інших університетів, де хімія на протязі досить тривалого періоду була майже виключно учбовою дисципліною) уже з першого року свого існування по постановці науководослідної роботи займає серед інших університетів одне з перших місць.

НАЗУСТРІЧ 100-РІЧЧЮ ОДУ

Проте в Одесі М. М. Соколов працював недовго. В 1871 р. через хворобу він залишає кафедру, деякий час лікується, а потім переїжджає до Петербурга.

Після цього кафедру хімії займає проф. В. В. Марковников. Однак в Одесі В. В. Марковников пробув дуже мало. В 1871 р. він був обраний професором Московського університету, куди поїхав у 1873 р. Але навіть недовге перебування його в університеті зробило великий вплив на постановку учбової та наукової роботи в університеті.

КАФЕДРИ

На місце В. В. Марковникова ординарним професором був обраний О. А. Веріго.

Олександр Андрійович Веріго (1837—1905), кандидат природничих наук Петербурзького університету, приїхав в Одесу в 1865 р. разом з М. М. Соколовим і 6-го вересня 1865 р. був обраний лаборантом хімічної лабораторії. В 1866 р. О. А. Веріго після захисту дисертації «Азобензид і його гомологи» на ступінь магістра був затверджений у вересні Радою магістром хімії, а в листопаді — доцентом на кафедрі чистої хімії, де читав неорганічну хімію до 1868 р., а потім перейшов на кафедру технічної хімії, де працював до обрання на цю кафедру в 1869 р. В. М. Петрієва.

В 1871 р. в Києві він захистив докторську дисертацію на тему: «Про реакцію прямого приєднання до групи азобензида» і незабаром був обраний екстраординарним, а згодом ординарним професором. Після цього він читав лише курс органічної хімії (з 1874 р.).

Поряд з працями в галузі органічної хімії, виконаними Веріго разом з Окулічем, Верієром, Меліковим, Танатаром та іншими, з 1877 р. О. А. Веріго береться за

На іспиті з фізики.

дослідження Одеських лиманів з метою вивчення їх природи і складу. Результати досліджень викладені в ряді його праць.

Багато праці вклав О. А. Веріго в розв'язання питань водопостачання і каналізації міста Одеси, в створення першої в Росії лабораторії для дослідження харчових продуктів.

В 1896 р. О. А. Веріго залишив університет і взявся за організацію хімічної лабораторії Міністерства фінансів. Протягом одного року він організував прекрасно обладнану лабораторію і підготував персонал. В цій лабораторії він

працював до кінця свого життя і виконав ряд робіт, які мають велике науково-практичне значення. Наукові інтереси О. А. Веріго, як і його попередників, лежали в галузі органічної хімії, тому з дня організації університету до 90-х років наукова робота в університеті проводилась в основному в галузі органічної хімії, хоча вже починаючи з 70-х років питома вага праць з неорганічної хімії, завдяки діяльності О. А. Веріго, В. М. Петрієва, С. М. Танатара та інших, починає зростати.

Доцент А. І. ПОЗІГУН.

НАС ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Відкрито передплату на 1963 рік на журнали Державного видавництва «Вища школа» Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти СРСР. Щомісячний журнал «Вестник высшей школы» висвітлює життя і діяльність вищої школи СРСР. Періодичність — 12 номерів на рік. Вартість передплати на рік — 6 крб.

Журнали «Научные доклады высшей школы» (4 серії): «Біологічні науки», «Філологічні науки», «Філософські науки», «Економічні науки». Вартість підписки на рік — 4 крб.

Журнали висвітлюють матеріали наукових досліджень, виконаних професорсько-викладацьким складом і науковими працівниками вищих учбових закладів. Розраховані на наукових працівників, викладачів, аспірантів і студентів старших курсів.

«Бюллетень Міністерства вищого і середнього спеціального об'єднання СРСР» публікує постанови уряду, які торкаються вищої та середньої школи, а також накази та інструкції, які стосуються вищих і середніх спеціальних учбових закладів.

Періодичність — 12 номерів на рік. Вартість передплати на рік — 3 крб.

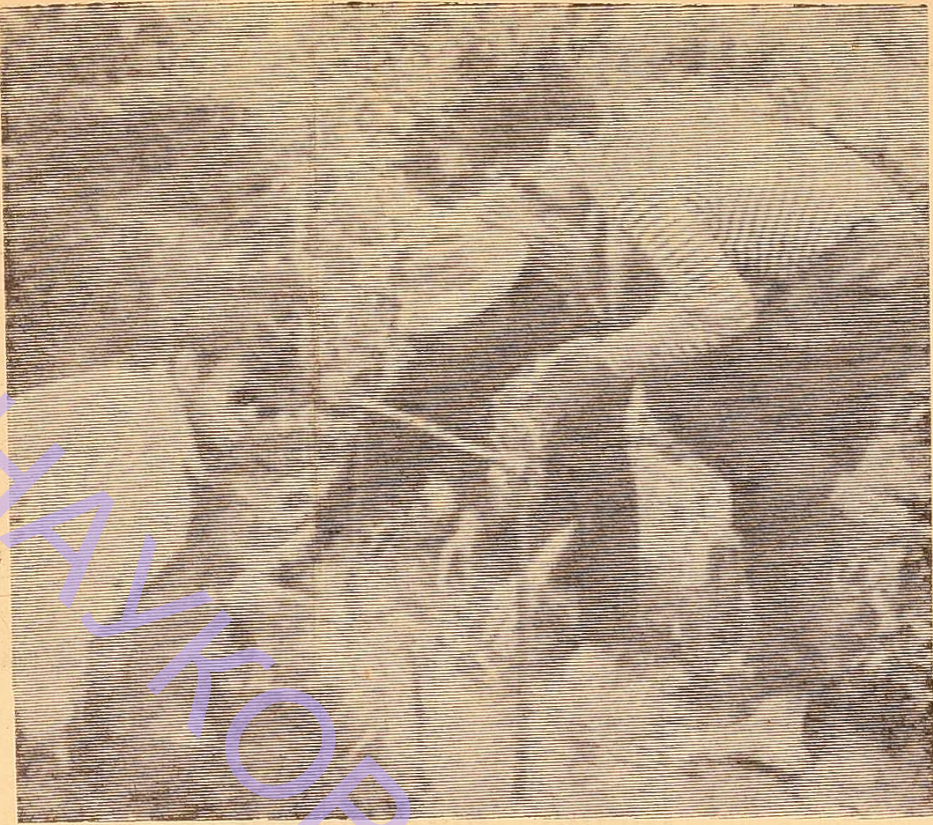
Передплата приймається в усіх пунктах передплати «Союздруку», почтамтах, конторах та відділеннях зв'язку, громадськими поширювачами преси на заводах, фабриках, шахтах, промислах і будовах, в колгоспах, радгоспах, в учбових закладах і установах.

ВИДАВНИЦТВО «ВИСШАЯ ШКОЛА».

Багато майбутніх філологів!

Фото П. Дутка.

Ця ідея народилася ще на початку навчального року. Ясною і зрозумілою була мета. Піти в туристський рейд-похід, ближче познайомитись з рідним краєм, з його історією, з побутом і звичаями — це не лише цікаво, а й корисно, особливо для майбутніх педагогів.

Залишалося обрати маршрут і розпочати серйозну підготовку до походу. Після довгих роздумів, жвавих обговорень і гарячих суперечок вирішили йти в Закарпаття. Маршрут проходив через 5 областей, нам треба було подолати біля 500 кілометрів. Тепер у кожного було одне на думці: «Швидше блітня сесія, а там — романтика, труднощі, гори, ріки, ліси...»

І ось екзамен залишився позаду. Ідуть останні приготування. Одні припасовують і складають не обхідне, інші — пришивають емблему із зображенням моря, ялинки, вогнища та написом «Одеса — Ужгород».

Прощавшись з товаришами, наша живописна група бадьоро крокує під задрісними поглядами перехожих одеськими вулицями в напрямку вокзалу. У всіх гордий, незалежний вигляд, впевнена, чітка хода...

Ритмічно вистукують колеса поїзда: «Швидше вперед, швидше вперед». З кожною хвилиною ми віддаляємося від рідної Одеси і наближаємося до нового і захоплюючого.

Виходимо в Кам'янець-Подільському. І одразу ж вирішуємо на місяць забути про існування будь-якого транспорту.

Маршем проходимо містом, побіжно знайомимося з його визначними місцями і підходимо до фортеці. Оглядаємо стіни, бійниці, башти, які ще збереглися, в одній із башт перебував в ув'язненні народний герой Устим Кармелюк. Тут побували К. М. Батюшков, В. Ф. Раєвський, художник Тропінін писав у фортеці портрет Кармелюка.

Меморіальні дошки на стінах розповідають про героїчну оборону фортеці радянськими військами в роки Великої Вітчизняної війни. Мимоволі перед очима пропливають картини минулого. Несподівано наші роздуми перериваються філософським монологом одного із місцевих жителів, який з повагою розглядає напис, зроблений латинською мовою над воротами фортеці: «Це ж воно, конечно, прочита можна, але зрозуміти! Це ж не всякий зможе... Ач, яка махіна! І стоїть же вона скільки! Як це турки 27 років висиділи тут?.. Ти скажи, кого тільки тут не було... І поляки, і татари...»

А нам ніколи філософствувати. Потрібно йти далі...

В перший день пройшли 18 кілометрів. Якими довгими вони нам здалися!.. Ноги аж гули від втоми, коли підходили до Дністра. Перебралися вброд на невеличкий острівцець — тут буде наш перший табір! Несподівано починається

спіймає кількох рідкісних комах. Р. Ісаханов не мине жодної церкви, щоб не сфотографувати її з усіх боків. В. Латушкін в кожній річечці, озері на першому ж привалі закидає вудку. Але риба чомусь не клює. Це не лякає Валерія. Відповідаючи на наші жарти, запевняє, що на Синевірському озері обов'язково нагодує нас юшкою... Адаже в довіднику написано, що там риба клює без наживи. Уявляєте його стан, коли перше, що кинулось нам у вічі на Синевірі, була табличка з написом: «Ловити рибу будь-якими засобами забороняється».

Ненадовго зупиняємося в Чернівцях. Побували в ЧДУ, в музеї Ю. Федьковича, на кладовищі.

Пройшли Буковину і піднялися на Вижицький перевал. Це була перша наша висота. Від перевалу йдемо в печеру Олексі Довбуша і тут же записуємо перший фольклорний матеріал — легенду про Довбуша і 12 бочок золота. Ніде довго не затримуємося. Дуже хочеться зустрітися з нашими това-

розставатися не хочеться, але у нас закінчена практика, а у нас попереду найважчий відрізок шляху: марш по хребту Чорних гір і підняття на найвищу точку України — Говерлу.

Побували в музеї І. Франка, а наступного дня в дощ ми йдемо в гори. Нам не радять цього робити, але нам не хочеться витратити час. В тумані піднімаємося все вище в гори, все ближче наближаємося до радянсько-румунського кордону. На схилах хребта біліє торішній сніг. Іти важко. Різкий вітер, холодно. Однак нас це не лякає. Ночувати вирішуємо тут же на схилах хребта, в скелях. Швидко розбиваємо палатку і одразу засинаємо. Завтра підняття на Говерлу. Вранці чергові нашвидку готують сніданок. Через годину — підняття. Після двотижневого маршу не чуємо ніякого напруження, ніякої втоми, і за 28 хв., пробиваючись крізь хмари, підні-

маємося на вершину. Там зустрічаємося з групою туристів із Куйбишева. У них з собою є приймач «Турист». Через кілька хвилин на висоті 2061 м ми кружимо в танці. Це буває не кожного дня!.. Тут ми зустріли двох студентів із Вільнюського університету. Швидко знаходимо спільних знайомих. Обидва тепло відзиваються про наших студентів, які побували навесні у них з художньо-самодіяльністю. Нашого полку прибуло. Тепер нас 9. Далі маршрут проходить в горах до Синевірського озера, через міжгір'я на Мукачєво і Ужгород. Беремо штурмом ще кілька вершин, даємо кілька концертів, поступово наближаючись до Ужгорода. Концерти проходять з великим успіхом. Глядачі довго аплодують В. Латушкіну, на якому тримається вся музикальна і вокальна частина нашої групи. Не меншою повагою користується і наш «трагік і гуморист» А. Качан.

До туристських ТРОПАХ

дош. Ми все-таки умудряємося зігрітися чаєм і швидко ховаємося в палатках. Ввечері прохолодно і сиро, але наш бадьорий настрій не може зіпсувати ніякий дощ. Навпаки, це нарешті романтика, про яку ми мріяли.

Поступово виявляються інтереси подорожуючих. В. Комаровський — ентомолог. Він не може спокійно заснути, якщо вдень не

ришами, які проходили діалектологічну практику в с. Криворівня. Поспіли вчасно. Завтра вони йдуть до Одеси. Скільки радості від зустрічі! Перебиваючи один одного, розповідаємо про наші пригоди. А ввечері танцюємо під магнітофон, співаємо біля вогнища. Великим успіхом користуються розповіді А. Качана, прикрашені фантастичними вигадками.

ПРАКТИКА

ДЕСЯТЬ днів студенти-філологи IV курсу проходили музейну практику в Державному Ермітажі в Ленінграді. В залах музею, стоячи перед оригіналами картин великих майстрів, студенти по 5—6 годин слухали лекції висококваліфікованих мистецтвознавців. Лекції часто закінчувались бесідами, і студенти-практиканти завжди виявляли добре знання матеріалу. Уже перші заняття переконали наукових співробітників, що перед ними не звичайні екскурсанти, які прийшли лише побіжно оглянути колекції музею. Вони одразу помітили добру академічну підготовку студентів, дисциплінованість, величезну зацікавленість. Читати лекції чи проводити бесіду в години, коли всі зали музею переповнені тисячами відвідувачів, важко, і, бажаючи створити сприятливі умови для успішної праці студентів, адміністрація Ермітажу дозволила науковим працівникам проводити заняття з нашими студентами до відкриття музею і навіть у вихідні дні. Це дало можливість створити виключно сприятливі умови для занять практикантів і разом з тим було виявленням величезної поваги і довір'я до них. Успішна практика в Ермітажі не була випадковою. Група студентів-філологів готувалась до неї два роки. Протягом двох років студенти факультативно слухали курс історії мистецтва в обсязі 120 годин, двічі складали заліки, багато працювали самостійно, переробляючи монографічні праці з історії мистецтва. Це і дало можливість провести добре організовану практику в Ермітажі. Більшість практикантів — ентузіасти, люди справді зацікавлені питаннями мистецтва, знання яких практика лише закріпила і зміцнила. Невипадково деякі із практикантів уже давно вирішили писати дипломні роботи з естетики і використали практику для того, щоб зібрати матеріал для майбутньої роботи над дипломною.

Можна впевнено сказати, що практиканти максимально використали час свого перебування в Ленінграді. Після закінчення занять в Ермітажі студенти знаходили в собі сили, щоб використати другу половину дня для відвідування інших му-

В ЕРМІТАЖІ

зей, історичних місць Ленінграда, для відвідань кращих, всесоюзно відомих вистав театрів імені Пушкіна та імені Горького.

Відвідання будинку Пушкіна, Петропавлівської фортеці, музею атеїзму, російського музею, музею оборони Ленінграда, літературних мостків на Волковому кладовищі, поїздки в Пушкіно, Петергоф, на Чорну річку — місце дуелі Пушкіна, — все це справило незабутнє враження на практикантів, духовно збагатило їх, стало визначною подією в їхньому житті.

Досвід практики студентів-філологів в Ермітажі зайвий раз доводить, що музейна практика лише тоді приносить користь, дає бажані наслідки, коли їй передують спеціальна підготовка на спецкурсах та спецсемінарах. Об'єкт практики і її мета повинні бути конкретними, завдання — чітко накресленими.

Музейну практику не можна перетворювати в екскурсію по численних об'єктах великого культурного центру. Разом з тим, досвід показує, що серйозну працю на якомусь одному об'єкті можна легко сумістити із знайомством з іншими музеями, історичними місцями.

Необхідно пам'ятати, що музейна практика кожного студента дорого коштує державі і поїздка в Ленінград, Київ чи Москву — не прогулянка, не розвага, а продумане навчання, важка і відповідальна праця. Саме такого ставлення вимагає музейна практика і від студентів, і від викладачів — керівників практики.

Доцент Б. О. ШАЙКЕВИЧ.

Після концертів бесідуємо з глядачами, записуємо їх пісні, розповіді. Нас тепло проводжають в до-рогу.

Величні пейзажі Карпат, їх ліси, полонини, люди, які так привітно і гостинно нас всюди зустрічали, — все це нас полонило, нам жаль розставатися з ними.

Але попереду у нас ще складніший штурм вершин — вершин науки. Ми відпочили, зміцніли, набралися сил, і ніякі висоти нам не страшні.

А. СТАНЧЕВ,

студент II курсу філфаку.
Фото Р. Ісаханова.

НАМ пишуть

Ми, студенти-заочники V курсу біофаку (кафедра безхребетних), дуже задоволені роботою великого спецпрактикуму з зоології безхребетних, який організувала керівник практики викладач Л. Ю. Бешевлі. Лариса Юхимівна багато чому нас навчила. Ми ознайомилися з методикою виготовлення колекцій, мокрих і сухих препаратів. Ми зробили багато наочних посібників для своїх шкіл. Практичні заняття проходили дуже цікаво. Багато необхідного матеріалу повеземо ми додому.

Було б дуже добре, щоб і на інших кафедрах проводили подібні заняття із студентами-заочниками.

Є. БІРЮКОВА, Н. СКОПЕНКО, А. БОЙКО та інші.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 3. 1 ВЕРЕСНЯ 1982 р.

З А шість років існування спортивно-оздоровчого табору ОДУ там відпочило понад 3500 студентів і співробітників. Якщо в 1957 р. в таборі за зміну відпочивало 90 чоловік, то в 1962 р. ця цифра зросла майже втричі.

Цього року, крім наших студентів, у таборі відпочивали їх колеги з Ленінграда, Кишінева, Чернівців та ін. міст. Тут тренувались відомі спортсмени з різних вузів республіки, в тому числі збірної ко-

манда України з волейбола, велика група студентів з Демократичної Республіки В'єтнам. В таборі було створено всі умови для чудового відпочинку. Постійне перебування на свіжому повітрі, режим харчування, систематичні спортивні вправи, море і сонце не могли не позначитись благотворно на здо-

рміцнили свої м'язи та нервову систему і головне — набрались сил для дальшого навчання.

В таборі систематично проводились різні спортивні змагання: з баскетбола, волейбола, футболу, настільного теніса і навіть з веслування. Відпочинок позначився і на результатах окремих спортсменів. Було встановлено кілька нових рекордів університету. Другокурсниця хімфаку Т. Галка стрибнула у висоту на 160 см. Студент мехмату М. Тихоненко у ходьбі на 10 км показав 48 хв. 40 сек., а його колега В. Марченко набрав у десятиборстві 5239 очок. А. Варзеків (фізфак) виконав норму I розряду в бігу на 110 м з бар'єрами — 15,4 сек. Команда дівчат (Н. Угрик, Т. Галка, А. Довбиш, Т. Вітебська) стала переможницею Спартакіади МВО УРСР в естафеті 4×100 м. На тій же Спартакіаді О. Шайєр (мехмат) зайняла 4 місце з великого теніса.

Однак тренуваннями і змаганнями не обмежувалось життя студентів у таборі. Тут вони багато читали, готувались до нового навчального року. Великою популярністю користувались в таборі цікаві лекції про міжнародне становище, які читав доц. Д. І. Богуненко. Біля 200 чоловік брало участь в екскурсіях на Кароліно-Бугаз.

Будь-який цікавий захід важко було б адміністрації табору організувати, якби не міцний студентський актив. Це філологи Микола Тимашов (голова ради табору I зміни) і Сергій Чернега (голова ради табору 2 зміни), історики Рая Гармаш і Леонід Готовський, хімік Наташа Потьомкіна та ін.

Але спортивне літо закінчилось. Закінчилась і остання зміна в таборі, роз'їжджаються наші друзі з інших міст. Студенти Ленінградського університету навіть склали просту прощальну пісеньку.

«...Мелодии песни прощальной
В лагере грустно звучат.
Эти слова расставанья
Провожают ленинградских
ребят и девчат.
...Прошедших дней нам
стало жаль...».

І хай трохи примітивні рими цієї пісні, головне тут — щирість почуттів. Дійсно, шкода, що літо вже позаду, шосте літо табору. Попереду великий напружений рік праці і навчання.

О. Л. КРИЖАНІВСЬКИЙ,
начальник табору.

На водній станції ОДУ.

Перше знайомство

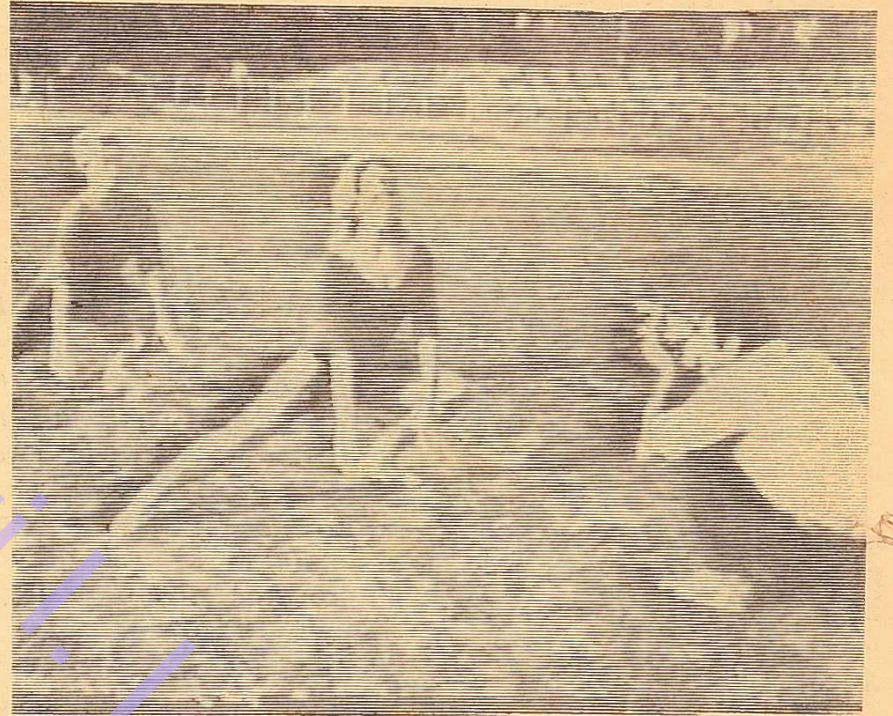
ПЕРШЕ знайомство з новим поповненням великого загону студентів ОДУ відбулося у нас ще до початку учбового року. 15 першокурсників 4 дні працювали на водній станції університету: прибирали територію, обкопували дерева, копали ямки для дерев...

Важко взнати людину за кілька днів. Іноді перше враження буває помилковим. Фізик Славич з великим ентузіазмом їхав працювати на водну станцію, захопивши з собою трьох своїх однокурсників. Однак, всі четверо «не доїхали» до водної станції і жодного разу там навіть не показалися.

А хімік Ліда Якубовська здалася нам дуже слабенькою. Боялися, що не витримає вона навантаження. Коли ж почали працювати, Ліда разом зі своєю подругою філологом Ніною Шевелею були першими, по них рівнялися інші, і всі попрацювали добре.

4 дні не минули даремно — дівчата виконали велику роботу. Цим людям доведеться провести в університеті 5 років. Будемо сподіватися, що вони і надалі не підведуть ні в праці, ні в навчанні.

І. Д. КАПУСТІН,
викладач кафедри
фізвиховання.

Є в таборі й свої кіноаматори. Поки що до художніх фільмів справи не дійшли, знімається спортивна кінохроніка.

РАДІСНІ СПОРТИВНІ ВІСТІ

Студентське літо було в розпалі, Пусто було в університеті, небагато студентів залишилось і в Одесі. Однак, про успіх цих дівчат чули всі наші колеги — всі, хто читає газети, слухає радіо, цікавиться спортом.

Їх прізвища називали серед переможців Все-союзних студентських ігор. Жіноча волейбольна команда Одеського університету брала участь в цих змаганнях і в пертій боротьбі зайняла перше місце.

Це великий успіх спортсменок та їх тренера Ю. Курильського.

Фото П. Дутка.

На фото: жіноча волейбольна команда ОДУ. Зліва направо: Л. Чупріна, Т. Саврасова, Т. Соценко, А. Архангельська, Л. Гуреева, Г. Петрашкевич, О. Щеліхіна, Л. Крилова.

Редактор **В. ФАЩЕНКО.**

Письмово і усно

(Золоті перлини вступників)

- Хто написав «Загибель ескадри»?
- Платон Кречет.
- Я начну сзади, если вы не возражаете.
- Отец ее, который в халате жил и в халате умер. Татьяна росла в средней полосе России. И вот так она жила. Ее все время окружали недоросли, у которых одно было — покушать. Она была дикая девчонка.
- Будучи великим гуманистом, Горький не щадил своих героев, убивает их, если того требует долг писателя-реалиста.
- И продолжая вспоминать героические образы раннего Горького, можно сказать, что когда уляжется Бура и наступит время для творчества и любви, то опять будут такие страсти, как у Радды и Лойки.
- Черты характера Митрофана: 1) полная неспособность к управлению государством.
- Які ви знаєте віршовані розміри?
- Бувають різні: ямб, хорей і ...амфібія.
- Его голос звучал, как «луч света в темном царстве».
- Ниловна стала замечать, что Павел с работы приходил в грязной одежде, мылся и уходил.
- Однажды Павел сказал, что вечером будут гости из города. Мать испугалась, но Павел ее успокоил. Мать взвизнула и ответила, что всю жизнь боялась, вся душа обросла страхом.
- Сокол ненавидел такого человека, как Уж.

„Поради“ ПЕРШОКУРСНИКАМ

(Із студентського гумору)

Идучи на лекцію, не забудь захопити з собою цікаву книжку. Невідомо, чи лекція буде цікава.

Більше ніж п'ять підручників на екзамен не бери. Подумай про майбутнє. Підручники з бібліотеки.

Идеш складати екзамен, запам'ятай праці викладача. Цитуй до речі і не до речі. Успіх забезпечений.

Говори завжди приблизно. На запитання, коли було нашестя Батія — відповідай: до Ломоносова.

Якщо викладач попросив тебе вийти, не хвилюйся: для хорошої людини і вийти не жаль.

Склавши перший екзамен, не поспішай радіти. Невідомо, чи пощастить списати вдруге.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 4, 1 ВЕРЕСНЯ 1962 р.